

РЕШЕНИЕ

№ 4369

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4257** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез адв. М. Н., против Решение от 17.02.2022г. на СРС, 21 състав, постановено по НАХД № 14540/2020 г. по описа на същия съд, с което е потвърдено НП № 42-0000041/15.01.2019 г. на началник Областен отдел "Автомобилна администрация" - С., с което за нарушение на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М. и на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАв П, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 200, 00лв.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на закона, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и при допуснати неотсраними нарушения в административното производство. Конкретно сочи, че извършената административна проверка е по отношение на периода 23.10.2018 до 05.12.2018г., поради което не става ясно как и на какво основание е констатирано нарушението, което е и неясно формулирано. По изложените съображения моли за отмяна на обжалваното решение

и отменя на наказателното постановление.

Ответникът – началник на областен отдел „АА“ не изразява становище по жалбата

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, от фактическа страна СРС е установил, че на основание писмо на В. и заповед № РД-01- 1109/05.12.2018г. на изпълнителния директор на ИА „АА“ е започнала тематична проверка на [фирма] за период 23.10.2018 до 05.12.2018г. за всички превозни средства с дигитален тахограф. Управителят на жалбоподателя е предоставил информация от дигиталните карти на водачите и тахографи , за което е съставен ПП. При проверка на дигиталната карта на водача Д. Ц. било установено, че на 14.06.2018г. е извършил превоз на пътници в Р Германия, А. и У. с автобус „ Н. Т.“ с ДК [рег.номер на МПС] . Представено е удостоверение за техническа изправност със срок до 11.06.2018г. При проверка в системата на ИА „АА“ се установява, че следващия преглед за техническа изправност е извършен на 12.12.2018г. Приложен е и снимков материал. Прието било, че дружеството е извършило нарушение на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, за което бил съставен АУАН № 259435/19.12.2018г. г., а въз основа на него - издадено НП № 42-0000041/15.01.2019г г., с което на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАВ П, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 200, 00лв. за нарушение на чл. 57 ал.6 т.1 от Наредбата.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, без да са налице нарушения от типа на съществените в хода на административнопроизводствените правила. Приел за доказано по достатъчно категоричен начин извършеното нарушение и е потвърдил оспореното НП. Обсъдил е и неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

СРС е установил вярно фактическата обстановка по делото, обсъдил е поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и доводите на страните, и е стигнал до обоснован извод за доказаност на нарушението и законосъобразност на наказателното постановление.

[фирма] е санкционирано за нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М., според която лицето по чл. 2, ал. 1 - превозвач, с лиценз на Общността - извършва превозите на пътници или товари само с превозни

средства, на които е извършен предпътен преглед за проверка на техническата изправност, и за които има издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Неспазването на това задължение е административно нарушение, което се санкционира на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвП.

В конкретния случай по делото е безспорно е установено, че на 14.06.2018 г. касаторът е имал качество на превозвач - притежаващ лиценз на Общността № 0317 с валидност до 31.12.2026 г. - и в това си качество е извършил международен превоз на пътници с ПП, рег. [рег.номер на МПС] , за който, към момента на превоза, не е имало издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Фактът на извършения превоз се установява безспорно от снетата информация от паметта на дигиталния тахограф, с който е било оборудвано превозното средство. Видно от извършената справка в регистъра за "Технически прегледи", за ППС рег. [рег.номер на МПС] са установени данни за извършен технически преглед на автомобила , но липсват данни към 14.06.2018 г. превозвачът да е разполагал с валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. При така събраните в административнонаказателното производство доказателства, обосновано СРС е приел, че нарушение по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М. е извършено от превозвача [фирма]. Тук следва да се отбележи, че волята на съда е достатъчно добре заявена и ясна, като в обстоятелствената част изрично се коментира, че нарушението се изразява в липса на валидно удостоверение за техническа изправност към датата на нарушението.

Неоснователни са възраженията за липса на ясно описание на извършеното нарушение, както и за допуснатото смесване на разпоредбите. Точно и правилно е посочено, че извършеното нарушение е по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002, а основанието за налагане на санкция е по чл. 105 ал.1 от ЗАвПр.

Извършването на международни превози на пътници е правнорегламентирана дейност, като в тази връзка с Наредба № 11/31.10.2002 г. на М. са въведени изисквания тези превози да се извършват само с преводни средства, за които по надлежния ред е установено, че са технически изправни. Извършването обществен превоз на пътници и товари без валидно удостоверение за техническа изправност, е нарушение с висока степен на обществена опасност, т.к. засяга пряко безопасността на останалите участници в движението. Предвид значението и целта, която е поставил законодателя с необходимостта от преминаване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на превозни средства извършващи обществен превоз на товари, то липсата на настъпили вредни последици е ирелевантно. Именно с вмененото задължение за преминаването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на превозни средства, извършващи обществен превоз на товари, се цели да се сведе до минимум настъпването на инциденти, свързани с техническата изправност на превозното средство. Следва да се отбележи, че съгласно т. 1 от Група 5 от Приложение I на Регламент 2016/403 на Европейския съвет и на Съвета, установеното административно нарушение - липса на валидно издадено удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност на

процесното превозно средство, е квалифицирано, като "най-тежко нарушение".

Правилно СРС е съобразил като ирелевантно и обстоятелството, че периодът на назначената проверка не представлява пречка за констатиране на нарушения извън него .

Като е стигнал до извод за законосъобразност на наказателното постановление СРС е постановил правилно решение, което като валидно и допустимо, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град , 18 касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.02.2022г. на СРС , 21 състав по НАХД№14540 по описа за 2020г.

Решението е окончателно.

Председател:
2.

Членове: 1.